

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 910/2023
13.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела одавање службене тајне из члана 369. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, у вези члана 33. Кривичног законика, у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз.број 64/2023 од 31.08.2023. године, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 44/17 од 01.04.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 661/22 од 01.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 13.09.2023.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз.број 64/2023 од 31.08.2023. године, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 44/17 од 01.04.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 661/22 од 01.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 44/17 од 01.04.2022. године окривљени АА и ББ, на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођени су оптужбе да су као саизвршиоци у продуженом трајању извршили кривично дело одавање службене тајне из члана 369. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, у вези члана 61. КЗ. Окривљени су ослобођени обавезе плаћања трошкова кривичног поступка и одлучено је да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 661/22 од 01.11.2022. године одбијена је као неоснована жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду а пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 44/17 од 01.04.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднео је захтев за заштиту законитости Ктз.број 64/2023 од

31.08.2023. године, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев и утврди да је побијаним пресудама повређен закона у корист окривљених.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцима окривљених, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва у поднетом захтеву истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводећи да је кривично дело одавање службене тајне из члана 369. КЗ довршено када је предузета радња извршења кривичног дела у виду саопштавања података који представљају службену тајну. Наведено кривично дело спада у тзв. кривична дела угрожавања која производе апстрактну последицу у виду апстрактне опасности. Даље се захтевом указује да судови нису узели у обзир да је последица кривичног дела из члана 369. КЗ апстрактног карактера и да када је предузета радња извршења кривичног дела у виду саопштавања података који представљају службену тајну, да је самим тим и довршено кривично дело, јер радња кривичног дела укључује неоториву претпоставку да је наступила апстрактна опасност по службу која се по природи ствари и не доказује. То значи да су судови доносећи пресуду, у конкретном случају, повредили закон у погледу тога да ли је дело за које су окривљени гоњени кривично дело.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, неосновано се захтевом јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва истиче да је суд учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, из разлога што наведена повреда закона постоји ако је кривични закон повређен у питању да ли је дело за које се оптужени гони кривично дело, а у конкретном случају, суд је окривљене сагласно члану 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослободио оптужбе да су као саизвршиоци у продуженом трајању извршили кривично дело одавање службене тајне из члана 369. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, у вези члана 61. КЗ, јер није доказано да су оптужени учинили дело за које су оптужени. Наиме, према образложењу правноснажне пресуде и то пре свега на страни 33. првостепене пресуде између осталог наведено је да би неки податак представљао службену тајну у смислу члана 369. став 2. у вези става 1. КЗ неопходно је да буду испуњена два кумулативна услова и то први, да је реч о подацима у документима који су законом, другим прописом или одлуком надлежног органа донешеним на основу закона проглашени службеном тајном а други, да би одавањем таквих података или докумената била проузрокована или би могла да буде проузрокована штетна последица за службу. Даље је наведено да по оцени тог суда у конкретном случају тужилаштво је пружило доказ само за

испуњеност првог од два услова, односно да су наведени подаци које су оптужени изнели, без обзира што исти нису прецизно наведени у оптужном акту, проглашени службеном тајном, али о испуњености другог нужног услова из КЗ, а то је да је одавањем таквих података или докумената проузрокована или би могла да буде проузрокована штетна последица за службу, суду нису пружени никакви докази. Такође се на страни 3, пасус трећи одлуке Кж1 661/22 наводи да је правилно првостепени суд утврдио да није доказано да су окривљени извршили кривично дело имајући у виду да није доказано да је дошло или могло доћи до наступања штетних последица за службу, да није доказано који конкретно подаци представљају службену тајну, као и да није доказана узрочно последична веза између радњи окривљених и наступања последице, нити могућност наступања последице.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва, то је Врховни суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић